

காட்சி 1

திரும்ப முயற்சி

விரசலார் வளையப்பன், மனவியாகிய

மண்ணாங்கட்டியிடம் கிறுகிறான்:

உன்னதைத் தானே என்னசெய் கின்றாய்?

இங்குவா! இதகைக்களே! இப்படி உட்கார்!

பயனுக்கு மணத்தபைப் பண்ணிக்

கண்ணால் பார்க்கக் கருதினேன். உன்றன்

எண்ணம் எப்படி? ஏனெனில் பயனுக்கு

காண்டோ இருபது ஆகி விட்டது.

பாண்டியன் தானோ பழைய சோழனோ

சேரனோ இப்படித் திருவில் வந்தானோ

என்று பலரும் எண்ணு கின்றனர்.

அத்தனை அழகும் அத்தனை வாட்டமும்

உடையவன், திரும்பம் முடிக் கா விட்டால்

நடையோ பிசகி விடவும் கட்டும்.

நாட்டின் நிலையோ நன்றா யில்லை.

சாதி என்பதும் சாத்திரம் என்பதும்

தள்ளா என்று சாற்றவும் தொடங்கினார்.

பார்ப்பனர் நடத்தும் பழமண முறையைப்

பழிக்கவும் தொடங்கினார் பழிகாரர்கள்.

இளைஞரை அவர்கள் இவ்வாறு கடுப்பதே

வளமையாக வதைத் திருக் கின்றனர்.

இந்த நிலையில் எவளோ ஒருத்தியைப்

பயன் ஏறிட்டுப் பார்த்தால் போதும்

வெடுக்கென மணத்த முடித்திடு வார்கள்.

என்ன? நான் சொல்வதெப்படி? ஏன்? உம்?

மனவியாகிய மண்ணாங்கட்டி:

இன்றுதான் பிறந்ததோ இந்த உறுதி?

பயனுக்குப் பத்து வயசு

தொடங்கியதி லிருந்து சொல்லி வந்தேன்

காது கேட்டதா? கருத்தில் பட்டதா?

ஐயரை உடனே அழகைக் கவனே டும்.

பயனின் குறிப்பைப் பார்க்க வனே டும்.

கிழக்குத் திசையில் கிடைக்குமா பெண்?

எந்தத் திசையில் இருக்கின்றாள் பெண்?

சொத்துள் எவளா? தோதான் இடமா?

மங்கை சிவப்பா? மாஞ் சுவலையா?

என்று பெண்பார்க்க இங்கிருந்துநாம்

புறப்பட வனே டும்? புரிய வனே டுமே.

வளையப்பன்:

59

புரோகிதன் நல்லநாள் பொறுக்குவான், அவனை

இராகுகா லத்திலா இங்கு முறைப்பது?

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

ஆகக் கப் பொறுத்தோம் ஆறப் பொறுப்போம்.  
நடந்ததை, இனிமலே நடக் கப் போவதை,  
நடந்துகொண் டிருப்பதை நன்றாய்ச் சொல்வான்;  
பகைகொருக் கிடுவதைப் பார்த்துச் சொல்வான்;  
இடையில் குறுக்கிடும் தடவைகள் சொல்வான்;  
எல்லாம் சொல்வான் ஏற்படும் கின்ற  
பொல்லாங் கெல்லாம் போக்கவும் முடியும்.  
ஒருபொழுது துக்கான அரிசி வாங்க  
அரை ரீபாயையும் அவனுண்டு பண்ண  
முடியுமா? நம்மால் முடிந்த வரகைக்கும்  
ஏற்பாடு செய் துகொண் டிட்டு வருவோம்.

காட்சி 2

மாப்பிள்ளையின் சாதகம் பார்த்தல்  
சொறிபிடித்த கொக்குப் புரோகிதனிடம்,  
வீட்டுக்கார வளையப்பன் சொல்லுகிறான்:  
இதுதான் ஐயரே எனமகன் சாதகம்;  
திருமணம் விரைவில் செய்ய வேண்டும்.  
எப்போது முடியும்? எங்கே மணமகள்?  
மணமகட் குரிய வாய்ப்பெல்லாம் எப்படி?  
அயலா? உறவா? அணிமயை? சயேமயை?  
பொறுமையாய் பார்த்துப் புகல வேண்டும்.  
மண்ணாங்கட்டி புரோகிதனிடம் கஹுகிறான்:  
காலையில் வருவதாய்க் கழறினீ ரே,  
மாலையில் வந்தீ ர் என்ன காரணம்?  
சொறிபிடித்த கொக்கு சொல்லுகிறான்:  
தெரியா மல் என் பெரிய பண்ணைத்  
திருட்டிப் பயலுக்குத் திருமணம் செய்தேன்.  
வட்டிக் கடையில் வயிர் நகையைப்  
பெட்டியோடு தட்டிக் கொண்டதால்  
சிறகைக் குப்போனான். சதெதும் தலையைத் தான்.  
கட்டிய தாலியைக் கழற்றி எறிந்து  
மொட்டைத் தலையுடன் மஹிவி போலப்  
பெரியவள் பிறந்தகம் வரநேர்ந்து விட்டது.  
சின்னப் பண்ணைப் பின்னத் துரில்  
கப்பல் கப்பலாய்க் கருவாடேற்றும்  
வாசனுக்கு மணம் செய் வித்தேன்.  
மணம் முடிந்த மறுநாள் தெரிந்தது  
வாசன் கருவாட்டு வாணிகன் அல்லன்  
வாணிகன் கலியாள் வாசன் என்பது!  
ஒருநாள் வாசன் பெருங்குடி வெறியால்  
நாயகைக் கடித்தான்; நாயுங் கடித்தது.  
நஞ்சேறியதால் நாய் போல் கருதத்தே

60

அஞ்சாறு நாளாய் அல்லல் பட்டே  
இரண்டு நாளின் முன் இறந்து போனான்.  
ஓலை வந்தது காலையில்! கையில் --

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

கடேட்டா லுஞ்சரி விட்டா லுஞ்சரி --  
 இரண்டணாக் காசும் இல்லையெய்யாய்!  
 இந்நரே மட்டும் ஏதேதோ நான்  
 தில்லு மல்லுகள் சயித்து பார்த்தனே  
 யாரும் சிறிதும் ஏமாற வில்லை;  
 உங்க ளிடத்தில் ஓடி வந்தனே.  
 சாதகம் பார்த்துச் சரியாய்ச் சொல்வனே  
 முன்நடந் தவகைகளை மூதலில் சொல்வனே:  
 ஐயா இதுஓர் ஆணின் சாதகம்.  
 வளையப்பன்:  
 ஆமாம் அட்டா ஆமாம் மயிதான்!  
 புரோகிதன்:  
 ஆண்டோ இருப தாயிற்றுப் பிள்ளைக்கு.  
 வளையப்பன்:  
 மயிதான் மயிதான் மலேமும் சொல்வீர்!  
 புரோகிதன்:  
 பையனோ நல்ல பையன், அறிஞன்.  
 ஈன்றதாய் தந்தை இருக்கின்றார்கள்.  
 உங்களுக் கிவனோ ஓரே பையன் தான்.  
 பையன் தந்தை பலசரக்கு விற்பவர்  
 தாய்க்கோ ஓராகால் சரியாய் இராது.  
 மண்ணாங்கட்டி:  
 அத்தனையும் சரி அத்தனையும் சரி  
 எப்போது திருமணம் ஏற்படக் கூடும்?  
 புரோகிதன்:  
 இந்தவகை காசி எட்டுத் ததிகைக்கு  
 முந்தியே திருமணம் முடிந்திட வேண்டும்.  
 மண்ணாங்கட்டி:  
 அத்தனை விரைவிலா? அத்தனை விரைவிலா?  
 புரோகிதன்:  
 நடுவில் ஓரேஓர் தடையிருப்பதால்  
 ஆபியில் திருமணம் கூடாதல் உறுதி.  
 வளையப்பன்:  
 ஆபியில் திருமணம் கூடாமா ஐயாரே?  
 புரோகிதன்:  
 ஆபிக் கடையில் ஆகும் என்றால்  
 ஆவணி மூதலில் என்றானே அர்த்தம்.  
 61  
 வளையப்பன்:  
 அப்படிச் சொல்லுக அதுதானே சரி.  
 மண்ணாங்கட்டி:  
 மணப்பெண் என்ன பணக்காரி தானா?  
 புரோகிதன்:  
 மணப்பெண் கொழுத்த பணக்காரன் மகள்  
 பெற்றவர் கட்கும் உற்றபெண் ஒருத்திதான்!  
 மண முடிந்தபின் மறு மாதத்தில்

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

ஈன ற்வர் இருவரும் இறந்து போவார்கள்  
பெண்ணின் சொத்துப் பிள்ளைக்கு வந்திடும்.  
மண்ணாங்கட்டி:

எந்தத் திசையில் இருக்கின்றாள் பெண்?

புரோகிதன்:

வட கிழக்கில் மணப்பெண் கிடப்பாள்.

தொலைவில் அல்ல தொண்ணூறு கல்லில்.

மண்ணாங்கட்டி:

அப்படி யானால் அரசலார் தானா?

புரோகிதன்:

இருக்கலாம் இருக்கலாம். ஏன் இருக்காது?

வெள்ளையப்பன்:

எப்போது கிளம்பலாம் இதைவிட்டு நானே?

மண்ணாங்கட்டி:

எப்போது கிளம்பலாம் இதைவிட்டு நாங்கள்?

வெள்ளையப்பன்:

யான்மட்டும் போகவா? இருவரும் போகவா?

புரோகிதன்:

நாளைக் காலையில் நாலு மணிக்கு

நீ விரமட்டும் போவது நேர்மன.

நாழிகை ஆயிற்று நான் போக வேண்டும்.

மண்ணாங்கட்டி:

இன்னும் ஒன்றே ஒன்று சொல்லுவீர்

என்ன என்றால் -- வேறொன்று மில்லை

எனக்குக் கும்பந்தை இன்னும் பிறக்குமா?

வெள்ளையப்பன்:

ஐயுக்கும் இனிமலே உனக்கா பிள்ளை?

புரோகிதன்:

இனிமலே பிள்ளை இல்லை இல்லை.

62

மண்ணாங்கட்டி:

இந்தா நாலணா. எழுந்துபோம் ஐயரே!

புரோகிதன்:

ஆயினும் இந்த ஆவணிக் குப்பின்

பெண் கும்பந்தை பிறக்கும் உறுதி;

போதாது நாலணா, போட்டாக் கொடாங்கள்.

மண்ணாங்கட்டி:

சரிஇந்தாரும் ஒருர்பாய்தான்!

காட்சி 3

புதிய தொடர்பு

அரசலார் அம்மாக்கண்ணுவிடம் விரசலார்

வெள்ளையப்பன் சொல்லுகிறான்:

நிறைய உண்டனே நீங்கள் இட்டதைக்

கறிவகை மிகவும் கணக்காய் இருந்தன.

அரசலார் வந்ததை அறிவிக் கின்றனே:

இரிசன் மகளை எனமகனுக்குக்

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

கடேக் வந்தனே; கடேட்டனே ஒப்பினான்.  
 சாப்பிடச் சொன்னான்; சாப்பாடும் முடிந்தது;  
 மாப்பிள்ளை பார்க்க வருவதாய்ச் சொன்னான்;  
 சரிதான் என்றனே வரும் வழி தன்னில்  
 உன்னைப் பார்க்க உள்ளம் விரும்புவே  
 வந்தனே மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டனே.  
 பெண் குழந்தை பெறவில்லை  
 மருந்துபோல் ஒருமகன் வாய்த்திருக்கின்றான்.  
 அவனாகும் திருமணம் ஆக வேண்டும்  
 உன்றன் கணவன் உயிரோடு இருந்தால்  
 திருமணம் மகனாகும் செய் திருப்பார்.  
 அரசலார் அம்மாக்கண்ணு சொல்லுகிறாள்:  
 அவர் இறந்தினைக் கதைத்தான் டாயின.  
 பதினெட்டு வயது பையனாக் காயின.  
 எந்தக் குறையும் எங்களுக்கில்லை.  
 நன்செயில் நற்காய் நாற்பது காணியும்  
 புன்செயில் பொறுக்காய் ஒன்பது காணியும்  
 இந்த வீடும் இன்னொரு வீடும்  
 சந்தைத் தோப்பும் தக்க மாந்தோப்பும்  
 சொத்தாகத்தான் வைத்துப் போனார்.  
 என்ன குறையெனில், சின்ன வயதில்  
 என்னை விட்டாச் சென்றார் அதுதான்!  
 பார்ப்பவர் எவரும் பழுது சொல்லாது  
 தனியே காலந்தள்ளி வந்தனே.  
 இனிமேல் என்னமோ யாரதை அறிவார்?  
 விரசலார் வள்ளையப்பன் சொல்லுகிறான்:

63

நடந்தது பற்றி நாவருந்தாதே  
 கடந்தது பற்றிக் கண்கலங்காதே  
 நான் இன்று மாலையே நாலரை மணிக் கலையம்  
 விரசலார் போக வேண்டும்! என்ன?  
 அரசலார் அம்மாக்கண்ணு சொல்லுகிறாள்:  
 ஈஈஈம் நான் அதை ஒப்ப மாட்டனே.  
 இன்றிரவு நன்றாய் இங்குத் தங்கிக்  
 காலையில் அடப்பில் காயந்த வெந்நீரில்  
 ஆர அமர அழகாய் முழுகி  
 இட்டலி, மசால் வடை சூட்டதும் சூடச்சூட  
 வெண்ணெய் உருக்கும் மிளகாய்ப் பொடியும்  
 தொடடும் தோய்த்தும் ஓட்ட உண்டு  
 சற்று நேரம் கட்டிலில் துயின்றால்,  
 இரவில் கண் விழித்த இளைப்புத் தீரும்.  
 திருந்த நடப்பகல் விரும்பும் முடித்துப்  
 போக நினைத்தால் போவது தானே?  
 விரசலார் வள்ளையப்பன் சொல்லுகிறான்:  
 அன்பு மிக்க அம்மாக்கண்ணே!  
 பின்புநான் என்ன பசே முடியும்?

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

அப்படியே என அம்மாக் கண்ணு  
சொற்படி நடப்பனே சொற்படி நடப்பனே.  
காட்சி 4

பெண் எப்படி?

விரசலார் வளையப்பன்  
மணவி மண்ணாங்கட்டிக்குக் கிறுகிறான்:  
நல்ல உயரம், நல்ல கட்டிடம்,  
நல்ல பண்பு, நல்ல சிவப்பே.  
எல்லாம் பொருத்தம்! எனக்குப் பிடித்தம்.  
செல்லாக் காசும் செலவில்லை நமக்கே!  
அனைத்தும் அவர்கள் பொறுப்பே ஆகும்  
மணமகள் வீட்டில் மணம்வதைத் துள்ளார்.  
மண்ணாங்கட்டி:

சாதியில் ஏதும் தாழ்த்தி இல்லலை!  
சொத்தில் ஏதும் சூருக்கம் இல்லலை!  
ஏழு பெண்களில் இவள்தான் தலசைச்சனோ?  
எப்படியாகிலும் இருந்து போகட்டும்.  
பெண்கள் ஏழுபேர் பிறந்தனர். ஆணோ  
பிறக்க வில்லை பெரிய குறைதான்.  
எப்படியாகிலும் இருந்து போகட்டும்.  
ஏழுபது காணி நஞ்செய் என்றால்  
பயனுக்குப் பத்துக் காணிதான்!  
ஏழுபது தாயிரம் இருப்பது பணமா?  
பயனுக்குப் பதினாயிரம் வரும்.

64

எப்படியாகிலும் இருந்து போகட்டும்!  
மாப்பிள்ளை பார்க்க எப்போது வருவார்?  
வளையப்பன்:  
காலையில் வருவார் கட்டாயமாக.

காட்சி 5

மாப்பிள்ளை பார்த்தல்  
(விரசலார் வளையப்பனும் அரசலார்  
இரிசனும் பசுகிறார்கள்.)  
வளையப்பன்:  
வருக வருக இரிசப்பனாரே!  
அமர்க அமர்க அந்த நாற்காலியில்;  
இருக்கிறேன் நானும் இந்த நாற்காலியில்  
குடிப்பீர் குடிப்பீர் கொத்தமல்லி நீர்.  
வீட்டில் அனைவரும் மிகநலந் தானே?  
பிள்ளைகள் எல்லாம் பெருநலந் தானே?  
என்மகன் இந்த எதிர்த்த அறையில்  
படித்திருக்கிறான் பார்க்கலாமே.  
இரிசன்:  
பயன் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டும்  
பிள்ளையாண்டானொடு பசே வேண்டும்.  
இங்கே இருங்கள் யான்போய்ப் பார்ப்பனே.

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

(நல்லமுத்துவும் இரிசனும் பசுகின்றார்கள்.)

நல்லமுத்து:

யார் நீர் ஐயா? எங்கு வந்தீர்?

ஊர்ப்பேர் அறியனே! உள்வரலாமா?

அப்பா இல்லையா அவ்விடத்தில்?

இரிசன்:

அப்பா முந்தானாள் அரசலார் வந்தார்.

எதற்கு வந்தார் அதுதெரியாதா?

நல்லமுத்து:

அரசலார் சன்னெறார் அப்பா என்றால்

அறியனே, ஏனதை அறிய வணேட்டும்?

இரிசன்:

திருமணம் உனக்குச் செய்ய எண்ணினார்;

அதற்காகத்தான் அங்கு வந்தார்.

உன்பெயர் என்ன உரைப்பாய் தம்பி?

நல்லமுத்து:

என்பெயர் நல்லமுத்து தென்றிசைப்பார்.

65

இரிசன்:

என்ன படிக்கிறாய் இந்நேரத்தில்?

நல்லமுத்து:

காலே அரைக்கால் கம்பரா மாயணம்.

இரிசன்:

காலே அரைக்கால் கம்பரா மாயணம்

நல்லமுத்து உண்டோ? நுவலுக தம்பி!

நல்லமுத்து:

சிதம்பர நாதர் திருவருளாலே

அரையே அரைக்கால் அழிந்தது போக

மலையும் மொழிமாற்று வலையை பாட்டுடன்

காலே அரைக்கால் கம்பரா மாயணம்

அச்சிடப்பட்டதை அறியீர் ரோநீர்?

இரிசன்:

உனக்குத் திருமணம் உடனே நடத்த

எனம்களதைத் தான் உன்தந்தை கட்டார்.

பெண்ணை உன்தந்தை பசினார்; பார்த்தார்.

நீயும் ஒருமுறை நேரில் பார்ப்பாய்.

நல்லமுத்து:

அப்பா பார்த்தால் அதுவே போதும்.

இரிசன்:

மணந்து கொள்வார் இணங்க வணேட்டமே?

நல்லமுத்து:

அப்பா இணங்கினார்; அதுவே போதும்.

இரிசன்:

கட்பிக் கொள்பவர் கண்ணுக்குப் பிடித்தமா

என்பது தானே எனக்கு வணேட்டும்.

நல்லமுத்து:

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

பெற்ற தந்தைக்குப் பிடித்தமா, இல்லையா?

பிடித்தம் என்றால் எனக்கும் பிடித்தமே!

இரிசன்:

என் மகள் ஒருமுறை உன்னைப் பார்க்க

நினைப்பதாலே நீ வர வணேட்டும்.

நல்லமுத்து:

அப்பாவைப் பார்த்தாள்; அதுவே போதும்.

அப்பா கருத்துக் கட்டி உண்டா?

இந்தரா மாயணம் இயம்புவதென்ன?

தந்தை சொல்லதைத் தட்டலாகாதே

என்று தானே இயம்புகின்றது?

66

இரிசன்:

மகிழ்ச்சி தம்பி. வருகின்றனே நான்.

இரிசன் வள்ளையப்பனிடம்:

நல்லமுத்து மிகவும் நல்லவன்,

தகப்பனாரை மிகவும் மதிப்பவன்.

அடக்கமுடையவன் அன்பு மிகுந்தவன்

பொழுது போயிற்றுப் போய் வருகின்றனே.

வள்ளையப்பன்:

போகலாம் நாளகைக்குப் பொழுது போயிற்றே?

இரிசன்:

பொறுத்துக் கொள்க, போய் வருகின்றனே.

காட்சி 6

அம்மாகண்ணுக்கு ஆளானான்

(அம்மாகண்ணும் வள்ளையப்பனும்)

வள்ளையப்பன்:

உன்றன் நினைவால் ஓடி வந்தனே.

இரண்டு நாள் முன் இரிசன் வந்து

மாப்பிள்ளை பார்த்தான் மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

திரும்பித் தன் ததேதி குறிக்க

வருவது போல வந்தனே இங்கே.

மண்ணாங் கட்பியும் வருவனே என்றாள்;

தட்பிக் கழித்துநான் தனியே வந்தனே.

அம்மாகண்ணு:

இன்று நீங்கள் இங்கு வராவிடில்

என்றன் உயிரே ஏன் இருக்கும்?

பிரிந்து சின்னீர்! பிசைந்த சோற்றைக்

கையால் அள்ளினால் வாயோ கசக்கும்.

பச்சதைத் தண்ணீர் பருகி அறியனே.

ஏக்கம் இருக்கையில் தடுக்க மாவரும்?

பின்னை உருட்டும் பானையை; அவ்வொலி

நீங்கள் வரும் ஒலி என்று நினைப்பனே.

தெருநாய் குரகைக்கும்; வருகின்றாரோ

என்று நினைப்பனே ஏமாந்து போவனே.

கழுத்தை கத்தும்; கனதைத் தீர் என்று

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

எழுந்து சிலைவனை ஏமாந்து நிற்பனை.  
உம்மை எப்போதும் உள்ளத்தில் வைத்ததால்  
அம்மியும் நீங்கள் அடும்பும் நீங்கள்  
சட்டியும் நீங்கள் பானையும் நீங்கள்  
வீடும் நீங்கள் மாடும் நீங்கள்.  
திகைப்படைந்து திரெவில போனால்

67

மரமும் நீங்கள் மட்டையும் நீங்கள்  
கழுதை நீங்கள் குதிரை நீங்கள்  
எல்லாம் நீங்களாய் எனக்குத் தோன்றும்.  
இனிமலே நொடியும் என்னை விட்டுப்  
பிரிந்தால் என்னுயிர் பிரிந்து போகும்.  
வெள்ளையப்பன்:  
அழாதே, தரையில் அம்மாக் கண்ணு  
விழாதே; உன்னை விட்டுப் பிரியனே.  
துடை கண்ணீர்; புடவையும் நனைத்ததே!  
பயித்தியக் காரி பச்சையாய்ச் சொல்வனே  
என்னுயிர் இந்தா! பிடி உன்னதுதான்!

அம்மாக் கண்ணு:

இரிசன் மகளையும் எனமகனுக்கே  
பேசி முடிப்பீர்; பின்பு நீங்களும்  
இங்கேய்தோன் தங்கினால் என்ன?  
எனமகன் உங்கள் பொன்மகன் அல்லனோ?  
இங்குளதெல்லாம் உங்கள் சொத்தே  
மண்ணாங் கட்பிதான் மனவையோ? இங்குள  
பொன்னாங் கட்பி போயொழிந்தாளோ?

வெள்ளையப்பன்:

உறுதி உறுதி! உன்மகனுக்கே  
இரிசன் மகளை ஏற்பாடு செய்வனே.  
எனமகன் பெரியதோர் இளிச்சவாயன்;  
மண்ணாங் கட்பி மண்ணாங் கட்பிதான்!  
பண்ணா அவள்? ஒருபயே! மஹேவி!  
இருப்போய் அந்த இரிசன்கைக் கண்டு  
பேசி விட்டுப் பின் வருகின்றனே.

காட்சி 7

வெள்ளையப்பன் மாறுபாடு

வெள்ளையப்பன்:

இரிசனார் வீட்டில் இருக்கின்றாரா?

இரிசப்பன்:

உள்ளே வருவீர்; வெள்ளையப்பரே!

எப்போது வந்தீர்? இப்போது தானா?

மனவையார் உம்முடன் வந்திட வில்லையா?

நல்ல முத்து நலமா? அமரக.

வெள்ளையப்பன்:

மனைவி வயிற்று வலியோ பிர்ந்துள்ள;

பயைன் நிலையைப் பகர வந்தனே.

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

திரும்பும் வணைடாம் என்று சபிபினான்.

இரிசப்பன்:

68

வெளியிற் சொன்னால் வடிகக் கடு.

வெள்ளையப் பரே வந்தது நஞ்சம்

பசை நம்பி ஏச்சுப் பற்றினேன்.

திரும்பும் விரைவில் செய்ய எண்ணி

எல்லாம் செய்தனே; எவர்க்கும் சொன்னனே.

என்னை ஊரார் என்ன நினைப்பார்?

எப்படி வெளியில் இனிமேற் செல்வனே?

மணம் வணை டாமென மறுத்த தெற்கு?

அடங்கி நடப்பவன் அல்லவா உம்மகன்?

நல்ல மூத்தா சொல்லதைத் தட்டுவான்?

சொல்வது தானே நல்லமூத் துக்கு?

வெள்ளையப்பன்:

நீறு தடவை கறிப் பார்த்தனே

வணை டாம் மணமென விளம்பி விட்டான்.

மனம்புண்பட்டு வந்தே நிங்கே.

அம்மாக் கண்ணுவின அழகு மகனுக்குத்

தங்கள் பெண்ணைத் தருவது நல்லது.

வதைத் தாளில் மணத்த மூடிக் கலாம்.

என்னசொல் கின்றீர் இரிசப்பனாரே?

இரிசப்பன்:

அம்மாக் கண்ணை அறிவனே நானும்.

வெள்ளையப் பரே வீண்பசைச் செற்கு?

நீ விர விரைவாய் நீட்டவீர் நடையை.

காட்சி 8

வலையில் சிக்கினார் கணவர்

(இரிசப்பன் மண்ணாங்கட்டியிடம்

வந்து கிறுகிறான்)

நல்ல மூத்து நல்ல பிள்ளை

நீங்களும் மிகவும் நேர்மையுடையவர்.

வெள்ளையப் பர் மிகவும் தீயவர்.

அரசலரில் அம்மாக் கண்ணின்

வலையிற் சிக்கி வாழுகின்றார்;

அங்கயே அவர் தங்கி விட்டார்.

இன்னும் இங்கே ஏன் வரவில்லை?

மான மிழந்து வாழுகின்றார்.

அம்மாக் கண்ணின் அழகு மகனுக்கு

நான் என பெண்ணை நல்க வணை டுமாம்!

மணம் வணை டாமென மறுத்தா னாம்மகன்!

நேரில் உம்மிடம் நிகழ்த்தவந்தனே இதை.

உங்கள் கருத்தை உரக்க வணை டும்.

மண்ணாங்கட்டி:

கடுத்தா ளானைக் குடித்தனத்தை?

விரும்பு வதைத் து மருந்தும் வதைத்தாள்;

Written by  
Sunday, 24 August 2008 16:24 -

69

சோற்றைப் போட்டு மாற்றினாள் மனத்தை!  
ஏமாந் தாரா என்றன் கணவர்?  
போய் ப்புகுந் தாரா புவியின் வாயில்?  
எங்கள் பிள்ளை உங்கள் பெண்ணை  
வணைடா மனென்று விளம்ப வில்லையே!  
அவள் மகனாகக் கே அவளாகக் கட்ட  
இப்படியெல்லாம் இயம்பினார் போலும்!  
மாதம் ஒன்றாகியும் வரவில்லை அவர்.  
மகனை இங்கே வரவழகைக் கின்றனே  
சொல்லிப் பார்ப்போம்; சொன்னாற் கட்டேப்பான்.  
(நல்லமுத்துவிடம் மண்ணாங்கட்டியும் இரிசனும்  
சொல்லுகிறார்கள்)  
மண்ணாங்கட்டி:  
ஒருமாத மாக உன்றன் தந்தையார்  
அரசலரில் அம்மாக் கண்ணிடம்  
விளையாடும் கின்றார் வீட்டை மறந்தார்,  
அவர்தாம் அப்படி ஆனார். உன்றன்  
திருமணம் பற்றிய சேதி எப்படி?  
இரிசனார் பெண்ணை ஏற்பாடும் செய்தோம்;  
உடனே மனத்தை முடிக்க வணைடும்.  
நல்லமுத்து:  
அப்பா இல்லை; அது முடியாது.  
விவாக முகூர்த்த விளம்பரத்தில்  
அப்பா கையெழுத்தமையை வணைடும்.  
பாதுபிசை பண்ணிக் கொள்ள  
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?  
திருமண வேளையில் திருவில் நின்று  
வருபவர் தம்மை வரவிறே பதற்கும்  
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?  
புரோகிதர் தம்மைப் போய்ழகைக்  
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?  
அரசாணிக் காலநட அம்மி போட  
நலங்கு வகைக் நாலு பரே  
அழகைக், நல்லநாள் அழகைக், அம்மன்  
பிசை போடப் பொங்கல் வகைக்  
அப்பா இல்லை! எப்படி முடியும்?  
இரிசப்பன்:  
அப்பா இல்லையே அதற்கென்ன செய்வது?  
நல்லமுத்து:  
சோற்றை உண்டு சும்மா இருப்பது!  
மண்ணாங்கட்டி:  
அம்மாக் கண்ணின் அழகு மகனாகக்  
மகளாகக் கட்டி வகைக்கச் சொல்லிக்  
கஞ்சினாரா மனே அவரை!  
இரக்கம் இருந்ததா இனிய தந்தைக்கே?

70

நல்லமுத்து:  
என்னருந் தந்தை இயம்பிய படியே  
இவரின் மகளை அவன் மணக் கட்டும்.  
புதுரெவில் என்ன பெரிய கச்சல்?  
போய் வருகின்றனே பொறுப்பீர் என்னை!மு  
(நல்லமுத்து போனபின் இரிசனும்,  
மண்ணாங்கட்டியும் பசுகிறார்கள்.)  
மண்ணாங்கட்டி:  
தன்மானம் இல்லாத் தடிப்பயல் என்கன்.  
உணர்ச்சி இல்லா ஊமை என்கன்.  
அடிமை எண்ணம் உடையவன் என்கன்.  
தனக்குப் பார்த்த தையலை, அப்பன்  
அயலான் மணக்கச் செயலும் செய்தால்  
துபிக்க வேண்டுமே துபிக்கழுத மனம்!  
இல்லவே இல்லலை! என்ன செய்யலாம்?  
சாப்பிடுங்கள்! சற்று நேரத்தில்  
வருவான் பையன் ஒருமுறைக் கிருமுறை  
சொல்லிப் பார்ப்போம்; துன்பம் வேண்டாம்.  
காட்சி 9

தமிழ் உணர்ச்சி  
(இரிசப்பனும் மண்ணாங்கட்டியும்  
பசியிருக்கிறார்கள்)  
இரிசப்பன்:  
எங்கே போனான் உங்கள் பிள்ளை?  
மண்ணாங்கட்டி:  
கச்சல் கட்டெத்தாய்க் கறிப் போனான்.  
இரிசப்பன்:  
என்ன கச்சல்? எங்கே கட்டெது?  
மண்ணாங்கட்டி:  
கட்டெது மயெதான், கிழக்குப் பாங்கில்  
வாழ்க தமிழே! வீழ்கஇந்தி! என்று.  
இரிசப்பன்:  
எந்த உணர்ச்சியும் இல்லாப் பிள்ளை  
அந்த இடத்தை அடையத் தன்ன?  
மண்ணாங்கட்டி:  
என்ன இழவோ யார்கண்டார்கள்?  
(தமிழ்ப் புலவர் அமுதனார் வந்து இரிசனிடத்திலும்  
மண்ணாங்கட்டியிடத்திலும் சொல்லுகிறார்.)

71

அமுதனார்:  
உங்கள் பிள்ளையா நல்லமுத் தனென்பவன்?  
மண்ணாங்கட்டி:  
ஆம் ஆம் ஐயா. அன்னவன் எங்கே?  
அமுதனார்:  
யானதைச் சொல்லவே இங்கு வந்தனே.

இந்த அரசினர் சந்தமிழ் ஒழித்துத்  
தீய இந்தியதைத் திணிக்கின்றார்கள்.  
தமிழ் அழிந் திட்டால் தமிழர் அழிவார்.  
நம்தமிழ் காப்பது நம்கடன் அன்றோ?  
போரூக்குத் திராவிடர் புறப்பட்டார்கள்.  
திராவிடர் கழகம் சேர்ந்தான் உங்கள்  
நல்ல மூத்தும்! நல்லது தானே!

இரிசுப்பன்:

எந்த உணர்ச்சியும் இல்லாப் பிள்ளை  
இந்தக் கிளர்ச்சியில் என்ன செய்வான்?  
மண்ணாங்கட்டி:

திரும்பும் செய்யச் சயேழை ஒருத்தியை  
அமதைத் திருந்தார் அவனின் தந்தையார்!  
பாரடா நீ போய் பாவதைன்ன  
என்றால் அதையும் ஏற்க வில்லை.  
அந்தப் பெண்ணை அயலொரு வனுக்குத்  
தரும்படி சொன்னார் தந்தை என்றால்,  
அப்பா மனப்படி ஆகுக என்றான்.  
இப்படிப்பட்டவன் என்ன செய்வான்?  
அப்பா அயலவன் அகத்தில் நுழைந்தார்  
இப்பக் கத்தில் இனிவரார். ஆதலால்  
திரும்புதலைச் செய்துகொள் என்றால்,  
ஓலை விடக்கவும், ஊரைக் கட்டவும்,  
சாலும் கரகம் தனியே வாங்கவும்,  
பாத பசை பண்ணிக் கொள்ளவும்  
அப்பா வணேட்டும் என்றொப்பனை வகைகிறான்!  
அமுதனார்:

மடமையில் மழ்கி மடிகின்றான் அவன்;  
தன்மானத்தைச் சாகடிக் கின்றான்.  
மரக்கட்டைபோல் வாழ்ந்து வந்தான்;  
இந்த நிலைக் கலாம் ஈன்றவர் காரணர்.  
ஆயினும் தமிழ் ப்பற்றவனிடம் இருந்தது.  
திராவிடர் கழகம் சேர்ந்து விட்டான்.  
இனிமேல் அவனோர் தனியொரு மறவன்!  
அரசினர் சிறையில் அடையத் தார் அவனை!

இரிசுப்பன்:

என்ன? என்ன? எப்போது விடுவார்?

72

மண்ணாங்கட்டி:

இருந்தும் பயனிலான்; இருக்கட்டும் சிறையில்.

அமுதனார்:

எப்போது வருவான் என்பதறியோம்  
துப்பிலா அரசினர் சொல்வதே தீர்ப்பு!  
நான் வருகின்றேன். நல்ல மூத்துவின்  
திரும்பும் விரைவில் சிறப்பட்டகை!

காட்சி 10

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

திரும்பணம் என விரும்பம்  
(இரிசப்பன் வீட்டில், வளையப்பன்  
வந்து பசுகிறான்)  
வளையப்பன்:  
அம்மாக் கண்தன் சொத்தலாம் அளிப்பான்.  
உம்மகள் தன்னை, அம்மாக் கண்ணின்  
மகனுக் கே, திரும்பணம் செய் விப்பீர்.  
என்மகன் பெரியதோர் இரிச்ச வாயன்!  
இரிசப்பன்:  
அம்மாக் கண்ணின் அடியை நத்தி  
வீணில் வாழும் வளையப்பரே,  
உமது சொல்லில் உயர்வேயில்லை  
எமது கொள்கை இப்படியில்லை.  
நல்லமுத்துக்கே நம்பணை உரியவள்;  
பொல்லாப் பசைப்புகல வணைடாம்.  
(அதே சமயத்தில் நல்லமுத்து வந்து  
இரிசனிடம் இயம்புகின்றான்.)  
நல்லமுத்து:  
உம்மகள் எம்மை உயிரென்று மதித்தாள்  
திரும்பணம் எனக்கே செய்துவதை திடுக்க!  
(வளையப்பன் தன் மகனான நல்லமுத்தை  
நோக்கிக் கஹுகின்றான்)  
என்விரும்பத்தை எதிர்க்கவும் துணிந்தாய்.  
உன்விரும்பத்தால் என்ன முடியும்?  
இன்று தொடர்நீ எனவீட்டு வாயிலின்  
வழியும் காலடெத்து வகைக வணைடாம்.  
என்றன் சொத்தில் இம்மியும் அடையாய்.  
நான்சொன்னபடி நடந்து கொண்டால்  
திரும்பணம் பிறகு செய்து வைப்பேன்.  
அம்மாக் கண்ணின் அழகு மகனே  
இந்நாள் இந்த எழில் மடந்தையை  
மணந்து கொள்ளட்டும்; மறுக்க வணைடாம்.

73

நல்லமுத்து:  
திரும்பணம் எனது விரும்பமாகும்.  
ஓரத்தியும் ஓரவனும் உள்ளம் கலத்தல்  
திரும்பணம் என்க. இரிசனார் மகளும்  
என்னை உயிரென எண்ணி விட்டாள்.  
நானும் என்னை நங்கைக் களித்தனே.  
உம்வீட்டு வாயிலை ஓர்நாளும் மிதியனே.  
உம்பொருள் எனக்கனே? ஒன்றும் வணைடனே.  
நானும் எனதுணைவியும் நான்கு தரெக்கள்  
ஏனமும் கையுமாய், எம்நிலை கஹி  
ஓர்சாண் வயிற்றை ஒம்புதல் அரிதோ!  
ஆட்சித் தொடடியில் அறியாமனை நீர்ப்பெத்து  
சஹ்ச்சி இந்திஇட்டத்துட்குத்துட்ப்பால்

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:24 -

தமிழிப் பழந்தமிழ் அன்னாய் முழுகனெ  
அழுகக் குறு நெஞ்சத் தமசைச் சர் சொன்னார்.  
இழுகக் குறும் இந்நிலை இடர வணைப்  
நானும் என துணைவியும் நாளும் முயல்வதில்  
சிறைப்படல் காதல் தனேருந் துவதாம்!  
இறப்புறல் எங்கள் இன்பத் தினெல்லையாம்.  
(வெள்ளையப் பனை நோக்கி இரிசன் சொல்லுகிறான்)  
வெள்ளையப் பரே வெளியில் போவீர்!  
என்கள் உம்மகன் இருவரும் நாளகைக் குக  
காதல் திருமணம் காண்பார். நீ விரோ  
அம்மாக் கண்ணொடும் அழகு மகனொடும்  
இம்மாநிலத்தில் இன்புற நிறுங்கள்.  
(நல்லமுத்து தன் திருமணத்தின்பின் துணைவியுடன்  
இந்தி எதிர்ப்பு மறியலுக்குப் புறப்படுகிறான்.)  
நல்லமுத்து:  
வாழிய சந்தமிழ் வாழ்கநற் றமிழர்  
இந்தி ஒழிக! இந்தி ஒழிக!  
(சென்று கொண்டிருக்கையில் நல்லமுத்துவின்  
தாய் அவர்களைத் தொடர்கிறாள்)  
மண்ணாங்கட்டி:  
இன்பத் தமிழுக் கின்னல் விளகைக்கையில்  
கன்னலோ என்னுயிர்? கணவனும் வணைடனே!  
உற்றார் வணைடனே; உடமை வணைடனே.  
இந்தி வீழ்க! இந்தி வீழ்க!  
திராவிட நாடு வாழிய!  
அருமசைச் சந்தமிழ் வாழிய நன்றே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166b.htm#4>. நல்லமுத்துக் கதை